

Rodina potřebuje trávit čas spolu

Jednou jsme měli doma hosta – redaktora, který přijel z jiného města. Bylo to v prosinci a náš syn Kevin se vrátil z vysoké školy domů. Byli u nás i Krissey a její manžel Dennis. Onen redaktor si všiml, jak si naše děti užívají, že jsou spolu. Pak mi položil otázku:

„Jak se vám podařilo vychovat takovou rodinu?“

„Jak to myslíte?“ zeptal jsem se.

„Jak dosáhnete toho, že všichni chtějí být doma spolu?“

„To záleží na budování vztahů,“ odpověděl jsem. „Lemanovým to nikdy moc nešlo. Kdyby se naše děti pět či šest večerů v týdnu vydaly každé jiným směrem, nikdy bychom neměli čas vytvářet rodinu. Proto jsme drasticky omezili vnější aktivity a začali jsme trávit více času spolu – a dodnes v tom pokračujeme. Proto dnes chtějí být členové naší rodiny spolu. Opravdu se máme mezi sebou rádi.“

Opravdu potřebujeme tolik aktivit?

Některé rodiny žijí v šíleném tempu. Hovořil jsem s rodiči, jejichž děti začaly ve třech či čtyřech letech s gymnastikou, v pěti s fotbalem, v šesti s florbalem a v sedmi s karate. Znam desetiletého jedináčka, jemuž matka dovolila, aby během jediné sezóny hrál ve třech basketbalových týmech! Takový přístup k výchově dětí je šílený!

Naše sedmiletá dcera Lauren není v žádném sportovním klubu. Někdo možná řekne, že je ochuzená, ale přál bych vám, abyste viděli její nadšení, když se její velký bratr Kevin vrátí domů! Lauren si nepřeje být nikde jinde než v jeho blízkosti.

Pokud váš syn chodí v pondělí do skauta, v úterý a ve čtvrtek na trénink košíkové, ve středu má zkoušky hudební skupiny, v pátek a v sobotu hraje basketbalové zápasy, kdy bude mít čas na vytváření vztahů s vámi a se svými sourozenci? Naše děti se navzájem milují, protože si spolu mohly vytvořit vztah. Vztah si vytvořily, protože jsme spolu trávili dostatek času.

Rodina není něco, co jste dostali. Je to něco, co tvoříte.

Recept je velice jednoduchý. Čím budou vaše děti starší, tím větší radost budete mít z jejich vztahů. Máloco v životě mi poskytuje tolik uspokojení, jako když sedíme u oběda s našimi dospělými dětmi a jejich životními partnery, mluvíme a smějeme se a radujeme se z toho, že jsme spolu i se svými malými dětmi.

K vytvoření rodiny je třeba něčeho více než jen pár uspěchaných chvil v posteli, po nichž následuje devět měsíců čekání a pak poněkud chaotický porod.

Tím sice rodina může začít, rozhodně se tak ale neudrží. Chcete-li vytvořit rodinu, musíte spolu trávit čas, musíte společně jíst, hrát hry a hovořit spolu.

A něco takového není možné, pokud váš dům funguje jako hotel.

Naše kultura žije takovým tempem, že prakticky každému rodiči, který čte tuto knihu, mohu poradit: **„At' už se vaše děti věnují jakýmkoli aktivitám, omezte je na polovinu.“** Můžete se mnou nesouhlasit. Pokud se podle mé rady nezařídíte, nedivte se, že vaše děti nebudou stát o to, aby byly spolu, jakmile dorostou do věku, kdy chodí ven samy. Budete-li svého syna chránit tím, že omezíte jeho vnější aktivity, pak je ve hře ještě něco jiného než vytváření vztahů. Chcete-li život svého syna skutečně ovlivnit, musíte s ním trávit čas. Jiné cesty není. Chcete-li, aby se o vztahu k ženám syn naučil něco od vás, a ne od šestnáctileté Sally ze sousedního bloku, musíte si položit otázku: Jsem ochotna s ním trávit tolik času jako Sally?

Se svolením zpracováno z knihy Kevina Lemana: Jsou muži skutečně takoví, jak si myslíte?, kterou vydalo nakladatelství Návrat domů. Redakčně upraveno. (převzato z www.vira.cz)